

Mate Škugor

kratki CV

Diplomirao je na Zavodu za elektroakustiku Fakulteta elektrotehnike i računarstva u čijem je studentskom klubu KSET još za vrijeme studija pokrenuo festivale NO Jazz i Žedno uho. Nakon diplome u potpunosti se posvećuje radu glazbenog promotora i organizatora festivala, četiri je godine vodio Muzički salon SC-a, a osim rada u Zagrebu svoje aktivnosti seli i u Šibenik gdje pokreće najprije Terraneo, a potom i SuperUho festival. Nakon kraćeg razdoblja provedenog na voditeljskim pozicijama u tehnici HNK u Zagrebu, danas je zaposlen u jednoj IT tvrtki u kojoj radi na razvoju novih digitalnih usluga i dizajnu mobilnih aplikacija.

Naslov predavanja

Priča o Supervalu i zašto treba vjerovati u mlade

Sažetak predavanja:

Razvoj publike u kulturi bio je jedan od prioriteta Europske unije u okviru programa Kreativna Europa (2014-2020) za koji su izdvajana i još uvijek se izdvajaju značajna novčana sredstva, ali stiče se dojam da ni EU a još manje države članice nisu bile i još uvijek nisu sigurne na koji bi se to način publika trebala razvijati, te kako taj razvoj mjeriti i vrednovati. Kad govorimo o razvoju publike prvo što većini pada na pamet su djeca i mladi koji danas imaju bitno drugačije interese od njihovih vršnjaka prije 10-15, a pogotovo prije 35 godina kad sam ja bio srednjoškolac. Pametni telefoni su postali puno više od pukog sredstva komunikacije i razmjene sadržaja, promijenili su način na koji ljudi doživljavaju svijet oko sebe i kod mnogih stvorili dojam da je to virtualno iskustvo podjednako onom stvarnom, živom iskustvu. Zato bi jedan od glavnih ciljeva razvoja publike trebao biti pronalaženje načina kako kvalitetne kulturne sadržaje približiti upravo onima koji ih dosad nisu imali prilike iskusiti u prvom redu zato jer su smatrali da za takvim nečim nemaju potrebe. Ne kažem da je to lako, ali iz vlastitog iskustva od prije više od 20 godina znam da je moguće. Tada smo kroz NO jazz festival u relativno kratkom vremenu značajno izmijenili dobnu strukturu publike na jazz koncertima u Zagrebu tako da je kroz samo nekoliko godina od tadašnjih preko 50, prosjek starosti publike pao na ispod 30 godina. Sve što smo učinili je to da smo mladoj, mahom studentskoj, publici pružili priliku da čuju i dožive kreativnost i energiju slobodne improvizacije, nakon čega je posjećenost i njihova zastupljenost nezaustavljivo rasla. Danas to u Hrvatskoj radi Superval - festival koji je u manje od 5 godina postigao to da od donedavno nepostojeće glazbene scene i publike danas imamo situaciju da se u zagrebačkim klubovima tjedno organiziraju i po 3 koncerta srednjoškolskih izvođača koje masovno prati srednjoškolska publika. Makar bi netko neupućen mogao pomisliti da iza ovakve priče stoji velik i kompleksan sustav, u stvarnosti je u pitanju jedna osoba - učiteljica matematike u zagrebačkoj Osnovnoj školi Grigora Viteza, Ana Bajo.